

XU DXpedition 2010

Door: ON4AFU (XU7AFU)

Na mijn twee éénmansDXpedities op AS101 (Koh Samui) en AS053 (Koh Yao Yai) had ik nog net de tijd om een bezoek te brengen aan mijn landgenoot en vriend on6tz (XU7TZG) in Cambodia. Daar ik vorig jaar reeds een bezoek aan hem gebracht had, dacht ik dat de reis erheen a piece of cake zou zijn, maar niets zou achteraf minder waar zijn.

Vanaf mijn homebase in HS, Pathui, moest ik eerst naar Bangkok, zo'n 550 km naar het noorden. Vanuit Bangkok gaat de meest voor de hand liggende weg naar Kampong Som (Sihannukville) via Pattya, Trat, Ban Haad Lek, Koh Khon en zo naar Kampong Som. Vanuit Bangkok mag je rekenen op een goed gevulde dagreis om daar te komen.

Vorig jaar, bij mijn terugkeer vanuit Kampong Som naar Bangkok, had ik voor 19 \$ in Kampong Som een busticket naar Bangkok kunnen kopen. Slechts één overstap aan de Cambodianaans-Thaiëse grens was toen nodig. Volgens westerse logica (allesbehalve gelijklopend met de oosterse wijsheid), dacht ik dat het omgekeerde dus ook moest kunnen. Ik ging in Bangkok aan het busstation op Khawsom Road op zoek naar de maatschappij die me vorig jaar naar hier had gebracht. Nergens te vinden, ook niet na veelvuldig navragen. Er bleek geen enkele bus van Bangkok naar Ban Haad Lek te bestaan. Dan maar een taxi (de prijs van taxirijden in HS en in België is onvergelykbaar) proberen vinden. Vanuit Pattya was dat geen enkel probleem, vanuit Bangkok, 250 km verder, is dat niet zo vanzelfsprekend.

Tijdens mijn zoektocht kreeg ik een telefoontje van on6tz in Cambodia. Hij had zijn geschakelde voeding van 40 A opgeblazen en vroeg om een nieuwe voor hem te gaan kopen. Via een tijdschrift had hij een winkel in Bangkok gevonden die een voeding aan heel redelijke prijs aanbood. Dus eerst de voeding gaan kopen. De winkel bevond zich wel op 70 km van de plaats waar ik me bevond (Bangkok is een metropool). Onderweg in gesprek met de taxibetuurder geraakt en het gesprek kwam op de verplaatsing naar Cambodia. Hij was bereid mij naar 'de grens' te brengen tegen een billijke vergoeding van 3000 Thai bath (70 euro). Hij zou me de volgende ochtend om 6 u komen oppikken. De man was perfect op tijd (niet zo evident in HS) en de rit van ongeveer 600 km werd aangevat, met als verwachting om rond 14 u aan de Cambodianaanse zijde van de grens te geraken. Vanaf de grens is het nog een vier uren rijden naar Kampong Som. Gevraagd werd om mij bij aankomst in Trat, een uurtje voor de grens, te verwittigen. Zo kon ik on6tz tijdig verwittigen om de taxi die mij vanaf de grens naar Kampong Som moest brengen, klaar te houden.

Om 10 u werd ik door de taximan gewekt met de boodschap dat we op één uur van 'de grens' waren. Grote verbazing van mijn kant... die vent kon vliegen zeker? Hij legde me uit dat hij een 'kortere weg' had genomen. Voor mij niet gelaten, hoewel, een kortere weg? Er zijn niet zoveel wegen die richting uit! Een al even verbaasde on6tz op de hoogte gesteld dat ik eraan kwam en Mr Whiskey, de Khmer taximan, op pad mocht sturen. Om 11 uur was ik dus al aan 'de grens', maar ik herkende er niks. Alles bleek anders dan vorig jaar. Ik kan de borden niet lezen (ik kan wel wat Thai's spreken, maar niet lezen). We zien wel... Door de Thaiëse grenscontrole en op naar de Cambodianaanse immigratiedienst. Vorig jaar was er 4 km niemandsland tussen beide, nu 250 m ... Komen beide landen plots zo goed overeen (3 weken geleden werd er nog een rondje heen en weer geschoten)?

Eens buiten de immigratie, wachtte ik op een prachtige rotonde met hotel, een uitstekend herkenbare plek voor Mr Whiskey om me op te pikken. Een kaalhoofdige "barang" (= westerling in het Khmer = farang in het Thai's) met wit t-shirt, dat kon hij onmogelijk missen. Na een uur wachten onder een loden zon (45 °C), NO Mr Whiskey. Dan maar on6tz gebeld, die mijn nummer doorgaf aan de afwezige Wiskeydrinker, waarop zich volgend gesprek ontspoon:

- *Mr Addie, where are you, don't see you*
- *I am standing just out of the imigrationbureau at the rotunda in front of hotel*
- *There is No rotunda and NO hotel at the immigration here and there has never been one.*

Toen begon ik echt nattigheid te voelen. Ik was duidelijk niet op de plaats waar ik verondersteld werd te zijn. Aan de hand van de stempel in mijn paspoort kon ik het verschil tegenover vorig jaar zien. Ik was in Sa Kaeo de grens overgegaan, zo'n 400 km te ver naar het noorden maar wel veel korter vanaf Bangkok (taximannen en kortere wegen...).

- *Mr Whiskey I am at Sa Kaeo, can you pick me up here?*
- *No, it is more than 5 houres drive from here... Bye bye mr Addie*

Daar sta je dan als kaalhoofdige barang in wit t-shirt. Ik ben van nature geen zenuwachtig type, maar nu toch wel blij met mijn pacemaker die mijn motor op het juiste, rustige toerental liet draaien. Terugkeren naar Bangkok was een mogelijkheid, maar ik moest en zou vandaag nog in Kampong Som aankomen, hoe dan ook. Het hoofd koel houden, dat is de enige boodschap. Eerst inlichtingen vragen in een "Tourist info" kiosk. De mooi ogende dame, een Khmer, sprak wat Thaïes en Engels, alvast een goed begin. Ik kreeg te horen dat er GEEN rechtstreekse bus naar Kampong Som was. Ik zou eerst naar Phnom Peng moeten, daar overnachten en dan, de volgende ochtend, de enige, niet te missen bus zien te vinden naar Kampong Som. Zo zou ik nog meer dan 24 uur onderweg zijn. Allesbehalve aanlokkelijk. Tweede optie: met de taxi, met een Khmer als bestuurder. Betrouwbaar of niet? Je moet weten (en zij weten het ook) dat een vreemdeling op reis in Cambo, geld bijheeft. Cambodia is geen rijk land en 500 \$ is er een echt vermogen, dus de verleiding om... enz.

De 'kioskdame' zou de klus voor mij klaren. Zij kende een betrouwbare, brave taxidriver, die niet verlegen zat om een lange rit van ongeveer 8 uren. De prijs moest ik zelf met hem bedisselen. Uiteindelijk wou hij me voor 100 \$ en maaltijden onderweg naar Kampong Som brengen. Die maaltijden zouden de zaak niet maken, want voor 3000 Riel (1\$) kan je een goede maaltijd op het platteland kan krijgen. Ik zou er vandaag dus toch geraken. Als voorzorg ging ik met de man naar het politiebureel om er zijn en mijn paspoort te laten registreren. Afspraak met de politie werd gemaakt dat ik ten laatste de volgende dag om 9 uur contact met hen zou opnemen.

Na een helse rit langs Phong Peng kwam ik, na een taxirit van 9 uur, om 22.30 u aan in Kampong Som. Onderweg heb ik meer dan eenmaal de ogen moeten sluiten. Autorijden in Cambodia is iets speciaals. Een goede raad: rij er NOOIT zelf, want dat overleef je gegarandeerd NIET. Je kan je aan alles verwachten: diepe putten in de weg, koeien op straat, voorbijsteken waar je er hier zelfs niet zou durven aan denken, grote lichten worden enkel gedimd als die van de tegenligger sterker zijn en je echt ook niets meer kan zien.

Het weerzien met on6tz en xyl Orn was echt hartelijk. Ze hadden me die dag zelf niet meer verwacht en waren bij mijn aankomst ook niet thuis. Gelukkig weet ik waar ik Wim kan vinden bij afwezigheid (hi). Een andere mooie verrassing: er was nog een tweede Belgische OM aanwezig, on6np, ook een Wim die ik reeds kende van vroeger. Deze had ook het nodige meegemaakt op de Cambodische wegen want hij was met zijn taxi tegen een koe geknald!

Beste lezer, het spijt me dat ik jullie zo lang bezig houdt met het reisverslag zonder iets over het radioamateurisme, maar ik vond dat ik jullie dit relaas niet mocht onthouden. Op deze manier zie je dat een routine radiouitstap soms heel anders verloopt dan

gepland. Het heeft ook zijn positieve kant: ik heb een deel van Cambodia gezien dat ik anders nooit zou gezien hebben.

De volgende dag werd ons in het qth van on6tz een heerlijk ontbijt voorgeschoteld. De antennes van Wim werden in gereedheid gebracht, de nieuwe voeding aangesloten. Ik had voor Wim een homemade, heavy duty 1:4 balun meegebracht als verjaardagsgeschenk.

XU is wereldwijd nog steeds 'hot' onder de radioamateurs, vooral in CW. Momenteel is er maar één operator, Peter XU7ACY, actief in deze mode, maar meestal op de lagere banden. De eerste pileups met Japan werden gedraaid en daarna kon Europa aan de beurt komen. USA was veel minder sterk dan bij mijn verblijf in XU vorig jaar. We werden ook niet geplaagd door dagelijkse onweders, maar er was wel veel meer wind, teveel, want deze zou nog roet in het eten gooien wat de activatie van AS133 betrof. Twee weekends wilden we naar Koh Roussei (AS133) gaan. Beide keren kregen we van de schipper te horen dat hij niet kon uitvaren wegens te woelige zee. We waren dus genoodzaakt om op het vasteland te blijven en van daaruit als XU7AFU mijn dagelijkse pileups te draaien.

De terugreis naar Bangkok verliep zonder noemenswaardige incidenten, met dezelfde busmaatschappij als vorig jaar, maar de prijs van een ticket was wel gestegen van 19 naar 28 \$. Net zoals het jaar ervoor, was het heel aangenaam toeven in Cambodia en kijk ik al uit naar een volgend verblijf in 2011.

Met dank aan on6tz (XU7TZG) voor zijn gastvrijheid en oeverloze discussies over antennes (hi), aan diens XYL Orn voor de goede zorgen, overheerlijke ontbijten en lekkere Thaise maaltijden. Orn werd beloond met 2 kg echte groene kerry uit het zuiden van Thailand. Eveneens tnx on6np Wimpie voor het toffe gezelschap en de koele pinten die we samen konden drinken.

73
Eddy on4afu xu7afu hs0zjf

Info: qsl xu7afu direct qrz.com of buro UBA

